

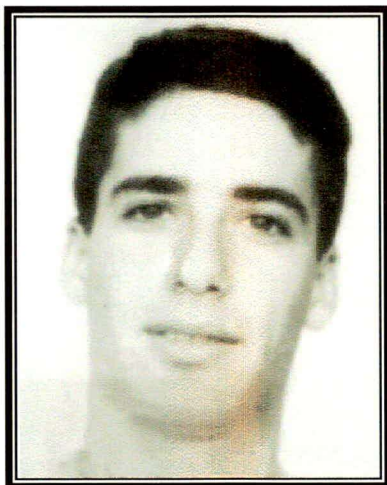

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אהוד (אודי) ברמן ז"ל

בן חניטה ווינסטון

נולד בירושלים

בתאריך י' בכסלו תשל"א, 8/12/1970

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1990

שרת בחטיבת כפיר

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"ד בניסן תשנ"ב, 17/4/1992

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 8 קבר: 1

הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן חניטה ווינסטון. נולד ביום י' בכסלו תשל"א (8.12.1970) ברמת מוצא בירושלים. אביו וויני, יליד אנגליה, עובד בנק ישראל והאם חניטה, עובדת סוציאלית בכירה במשרד הבריאות. משפחה חמה ואוהבת. אהוד החל את לימודיו בבית-הספר היסודי עין כרם והמשיך בתיכון עיוני שם. אודי היה איש חברה, חניך פעיל בנוער העובד והלומד. דמות דומיננטית ומקובלת מאוד. בהמשך שימש כמדריך בתנועה וכרכז שכבה צעירה. טרם גיוסו החליט לתרום שנת שירות, אותה עשה במושב בורגתה. אודי "הסתדר" בכל מקום, אהב את הסובבים אותו והם אהבו אותו. אודי הרבה לקרוא ספרים ועסק בספורט - כדורסל, שחייה וכדור-מים. בשיחות שנערכו בביתו טרם גיוסו, הביע את רצונו להגיע ליחידה מובחרת, שיש בה הילה ומנטליות משלה, והמקצוענות בה מתפקדת כערך עליון.

בשלהי יולי 1990 גויס אודי לשירות חובה בצה"ל, ואכן מילא את שאיפתו הגדולה והתנדב ליחידת 'שמשון'. הוא היה גאה מאוד בשל היותו לוחם ביחידה ומאושר מאוד בבסיס. חבריו ליחידה העידו על כך שאודי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היה אדם נוח ומבין והסתדר עם כולם. חייל מקצועי ורציני בנושאים מבצעיים, שאפשר היה לסמוך עליו. למרות כל זאת היה פגיע ורגיש מאוד.

ביום כ"ד בניסן תשנ"ב (27.4.1992) נפל אודי בעת מילוי תפקידו והובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים שני אחים - אילן ונעם, ואחות - הילה. בן עשרים-ואחת היה בנפלו.

במכתב התנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה, בין השאר: "אהוד היה חלק מחבורה של לוחמים שעוסקת במלחמה קשה ומסובכת, הכרוכה במתח רב ובתעצומות נפש. התקופה הנוכחית מתאפיינת במאבק יומיומי, מבצע רודף מבצע. במקום בילויים של שבתות בחיק המשפחה, ישנה פעילות אינטנסיבית וקשה ברמת סיכון גבוהה ובהקרבה אישית. אהוד, ביצע את כל המשימות שהוטלו עליו בצורה טובה ומקצועית, תוך נכונות לעזור לחבריו. אהוד יישאר חלק מאיתנו, חלק מאותה חבורה שעברה איתו כברת דרך ארוכה וקשה. היו חזקים..."

חבריו הוציאו לאור חוברת לזכרו ובה דברי חברים על דמותו.